

PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE NR 3
W BIAŁEJ PODLASKIEJ
UL. WARSZAWSKA 19 C

Rok 2020/2021 NR 1
Numer 1

Wrzesień/październik

PRZEDSZKOLNE CO NIE CO

KONTAKT TEL (83) 341-64-16 DYREKTOR ; 341-64-17 ADMINISTRACJA
E-MAIL ps3@poczta.onet.pl

STRONA INTERNETOWA www.przedszkole3bp.edu.pl

W tym numerze:

Magiczne
słowa 1

Dobra
adaptacja
maluszka 2

Edukacja
zdalna 3

Szczęśliwe
dziecko 4

Coś dla przed-
szkolaka 5

SERDECZNIE WITAMY!

Serdecznie witamy po wakacjach !

Rozpoczynamy nowy rok 2020/2021 w naszym przedszkolu.

Szpeciallynie miło nam powitać najmłodsze dzieci, które po raz pierwszy przekraczają progi naszego przedszkola, a także rodziców.

Mamy nadzieję, że ten rok będzie dla dzieci wspaniałym doświadczeniem i przyniesie mnóstwo radości i zabawy.

Wszystkim naszym wychowankom życzymy miłego pobytu w przedszkolu.

Dyrektor Przedszkola
Samorządowego Nr 3
Ewa Dąbrowska- Gomółka

MAGICZNE SŁOWA

Warto uczyć dzieci zwrotów grzecznościowych, używając podstawowych pojęć: proszę, dziękuję, przepraszam, dzień dobry, do widzenia. Dzieci uczą się intuicyjnie, dlatego rodzice powinni to wykorzystać. Obserwują przy tym całą postawę dorosłych, dlatego z pewnością zauważą także, że słowom towarzyszą gesty. Podczas witania skinienie głową, podczas pożegnania np. pomachanie ręką. To wszystko jest ważne, bo dzieci przejmą te wszystkie zachowania i zapamiętają je.

Dzieci w przedszkolu, utrwalają poznane zachowania, bo nauczycielki je powielają. I także to jest ważne, by nie skończyć tylko na przekazaniu wiedzy, ale by utrwalać zasady w praktyce. Ważne jest także, by dzieci uznały te zachowania za naturalne, by o nich specjalnie nie myślały i nie przygotowywały się do wykonywania pewnych gestów. Powinny one stawać się nawykiem i czymś naturalnym, automatycznym.

Honorata Marjaniuk

Dobra adaptacja maluszka

Mamo! Tato!

Właśnie zostałem przedszkolakiem i potrzebuję waszego wsparcia:

Przed wyjściem do przedszkola

Stwórzcie poranny rytuał, da mi on poczucie bezpieczeństwa. Może to być wspólna pięciominutowa zabawa, wysłuchanie lub zaśpiewanie ulubionej piosenki, a może opowiecie mi historię o tym jak Wy chodziliście do przedszkola?

W szatni przedszkolnej

Spróbujcie żegnać się ze czule, ale szybko. Wiem, jakie to trudne, ale postarajcie się uodpornić na moje łzy. Pamiętajcie, że one są moim sposobem na stres i rozstanie. Zwykle jednak szybko zapominam o smutku. Pamiętajcie, że Wasze zdenerwowanie i niepewność wyczuje natychmiast a wtedy ... będę protestować jeszcze głośniej. Wymyślmy razem, co mogę zabrać do przedszkola, co doda mi odwagi i pocieszy.

Zawsze dotrzymujcie danego słowa.

Jeżeli obiecujecie, że będziecie w pobliżu, bądźcie tam i nigdzie nie odchodźcie. Zawsze mówcie mi, co zamierzacie. Jeśli będziecie chcieli wyjść z przedszkola powiedzcie mi o tym, nawet jeśli wiecie, że się rozplaczę. Nie martwcie się, jest ze mną Pani wychowawczyni, która na pewno mnie przytuli. Jeśli będziecie chcieli powiedzieć mi, o której mnie odbierzecie, to nie mówcie, że będziecie za trzy godziny, bo ja nie wiem ile to jest. Lepiej jak usłyszę, że przyjdziecie po obiedzie, po od poczynku, po podwieczorku. I

nigdy się nie spóźniajcie. Nie chcę pomyśleć, że zapomnieliście o mnie.

Rozmawiajcie pozytywnie o przedszkolu

Pamiętajcie, że wszystko, co mówicie na temat przedszkola wpływa na to jak w nim się czuję. Wiem, że macie prawo do przeżywania własnych emocji -

(najlepiej przy mnie) - ale nie koloryzujcie.

Odbiór dziecka z przedszkola

Dbajcie o dobrą komunikację z moimi wychowawcami. Osoby opiekujące się mną powinny znać moje mocne i słabe strony oraz kłopoty, z jakimi właśnie się borykam. Pytajcie nie tylko o czy zjadłem obiad, ale jakie po-

czyniłem postępy, czy nawiązuję kontakty z rówieśnikami, w jakim stopniu jestem samodzielny. Nigdy nie porównujcie mnie do innych dzieci. Nie ma reguły, co do czasu trwania i przebiegu adaptacji. Mam prawo przechodzić ją tak, jak przechodzę.

Samodzielność

Pomóżcie mi stać się samodzielnym przedszkolakiem. Bądźcie cierpliwi, kiedy będę długo sam się ubierał, zakładał i wiązał buty, jadł samodzielnie posiłek czy radził sobie w toalecie. Bądźcie przy mnie i wspie-

rajcie mnie, ale nie wyręczajcie w tych czynnościach.

Za rok będziecie wspominać moje pierwsze kroki w przedszkolu patrząc na to jaki jestem samodzielny i ile już umiem !!!

Honorata Marjaniuk

POŻEGNANIE Z DZIECKIEM – JAK POMÓC SOBIE I DZIECKU?			
KRÓTKIE POŻEGNANIE			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Nie poganiaj dziecka ✓ Pożegnaj je jeden raz ✓ Rozmowę z dzieckiem przeprowadź w domu ✓ Szybko opuść salę		* Kilukrotne żegnanie dziecka * Długie rozmowy przed salą * Stanie w drzwiach i obserwowanie dziecka	
RUTYNA			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Umów się z dzieckiem na sposób pożegnania i stosuj go, np. „buziak, przytul, piąteczka i idziesz do pami” ✓ Rutyna pozwala dziecku powoli nabierać kontroli nad sytuacją, a rodzicowi kontroli nad czasem potrzebnym na pożegnanie		* Chaos i pośpiech, który rodzi się, gdy rodzic nagle urywa pożegnanie z dzieckiem, spiesząc się np. do pracy	
POZYTYWNE KOMUNIKATY			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Uśmiech rodzica ✓ Radosny i pewny głos ✓ Miłe życzenia: „Dobrej zabawy!”, „Miłego dnia”, „Baw się dobrze” – dzięki temu dziecko wie, że przedszkole to miejsce, gdzie miło spędzi czas i można się tam bawić		* Słowa współczucia: „Przykro mi, ale muszę iść” - to sugeruje, że dziecko znajduje się w przedszkolu za karę * Przepraszanie: „Przepraszam, ale musisz tu zostać” - to sugeruje, że przedszkole jest czymś nieprzyjemnym * Pocieszanie: „Nie bój się” - to sugeruje, że jednak jest się czego bać * Współczucie, żal i strach w głosie rodzica – strach rodzica to gwarancja strachu u dziecka	
MÓWIENIE PRAWDY			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Szczerość ze strony rodzica ✓ Dotrzymywanie obietnic, np. „Przyjdę zaraz po twoim obiedku”, „Dzisiaj po przedszkolu pojedziemy razem na plac zabaw”, itp.		* Kłamstwa: „Mama wróci po coś do auta i za chwilę po ciebie przyjdzie” - dziecko czuje się nie tylko smutne, ale i oszukane, co sprawia, że boi się bardziej * Ucieczka rodzica: wychodzenie z sali bez pożegnania, gdy dziecko odwróciło swoją uwagę przy zabawie - dziecko szybko orientuje się, że mamy nie ma i będzie czuło się zdezorientowane, a to potęguje strach i niepokój * Nie dotrzymywanie umów zawartych z dzieckiem: „Po przedszkolu odbierze cię mama”, „Bede zaraz po leżakowaniu”	
CIERPLIWOŚĆ I WRAŻLIWOŚĆ			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Duzo czasu spędzanie z dzieckiem ✓ Spokój rodzica, czułość i ciepłe słowa		* Poganianie dziecka * Straszanie: „Jak nie wejdiesz do sali, zabieram twójemu misia do domu”	
WEJŚCIE DO SALI NA WŁASNYCH NOGACH			
CO POMAGA		CO UTRUDNIA	
✓ Dziecko przyprowadzone na własnych nogach		* Dziecko na rękach rodzica, które trzeba zrywać z rąk mamy	
ZAUFANIE			
Wiemy, że powierzają nam Państwo swój najcenniejszy skarb. Będziemy się o niego troszczyć!			

ale to są sprawy dorosłych. Ja jestem dzieckiem i bardzo chciałbym słyszeć jedynie spokojne i pełne szacunku opinie. Motywujcie mnie do przedszkola w sposób pozytywny – podkreślając często ile już udało mi się osiągnąć. Opowiedzcie najbliżej o moich sukcesach

Edukacja zdalna

Zgodnie z Rozporządzeniem MEN z dnia 20 marca 2020r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 jednostki systemu oświaty, w tym również przedszkola, są od 25 marca 2020r.

zobowiązane do realizacji podstawy programowej za pomocą technik i metod nauczania na odległość. W związku z tym zawieszenie zajęć wychowawczych i dydaktycznych w przedszkolach nie oznacza, że dzieci i najmłodsi uczniowie przestają kontynuować proces wychowania i kształcenia.

W tym czasie, dla wspierania rozwoju dzieci, trzeba realizować konkretne zadania zapisane w podstawie programowej.

Zadania te zobowiązują nauczyciela-wychowawcę do kontaktu z rodzicami, aby razem z nimi ustalić sposób i zakres realizowania działań edukacyjnych. W tym celu nauczyciele powinni zadbać o kontakt z rodzicami, wykorzystując np.:

- stronę internetową przedszkola,
- komunikatory, profile przedszkoli,
- kontakt telefoniczny.

W obecnej sytuacji podstawowym zadaniem nauczyciela przedszkola jest, wspólnie z rodzicami i w porozumieniu z nimi, określenie najdogodniejszej formy wzajemnego kontaktu, która pozwoli im na ważne i odpowiedzialne zorganizowanie w warunkach domowych odpowiednich form wspierania rozwoju dzieci.

Specyfika sytuacji sprawia, że podstawa programowa wychowania przedszkolnego powinna być realizowana – przy współpracy nauczyciela i rodziców – w warunkach edukacji w domu.

Czas, w którym dziecko nie chodzi do przedszkola, można wykorzystać w warunkach domowych na większe usamodzielnienie dziecka pod okiem i we wsparciu rodzica.

Sytuacja epidemiczna niejako obliuguje nas, aby zachęcać dzieci do utrzymania higieny osobistej ze względów bezpieczeństwa, ale również do tego, aby zachować czystość i porządek w swoim kącie (pokoju). Jest to dogodny moment, aby

wdrażać dzieci do przygotowania prostych posiłków razem z rodzicami, wykonywania w swoim tempie czynności związanych z ubieraniem, przygotowaniem do snu. W tych ostatnich czynnościach, z powodu pośpiechu, dzieci są zazwyczaj wyręczane. Pobyt w domu daje możliwość częstych rozmów z dziećmi na różne tematy, a tym samym wzbogacania ich słownictwa. Ważne jest także znalezienie czasu na czytanie dzieciom i z dziećmi. Aby urozmaicić zajęcia, można skorzystać z edukacyjnych programów telewizyjnych. Inne zajęcia o charakterze edukacyjnym to m.in. zabawy przy wspólnym stole: gry planszowe, czy zabawy i gry zręcznościowe. Należy pamiętać, że podstawową formą aktywności dzieci w wieku przedszkolnym jest zabawa.

Anna Tomczuk

Szczęśliwe dziecko

Wartości wpajane dziecku od najmłodszych lat, oraz jego doświadczenia mają niebagatelny wpływ na dorosłe życie. Dlatego tak ważne jest, aby miało ono dobre wzorce i wychowywało się w atmosferze miłości, a nie ciągłego stresu. Konflikty rodziców lub ciche dni to na pewno nie jest odpowiedni sposób na wychowanie szczęśliwego dziecka. Obserwując te sytuacje, maluch uczy się bowiem podobnych zachowań. Może stać się wybuchowy lub wręcz przeciwnie – skryty i zamknięty w sobie, co w przyszłości prawdopodobnie wpłynie na jego relacje partnerskie. Podobnie jest w sytuacji, kiedy dziecko od najmłodszych lat widzi mamę lub tatę smutnych, zestresowanych lub niespełnionych. Nie bez powodu mówi się, że „szczęśliwy rodzic to szczęśliwe dziecko”. Opiekując się dorastającym małym człowiekiem, warto też pomyśleć o sobie i swoich potrzebach, ponieważ brak zaspokojenia prowadzi do frustracji, a dziecko nie powinno być ich częścią. Zpracowani rodzice, którzy nie mają czasu dla własnej pociechy, również nie zapewniają jej szczęśliwego dzieciństwa. Sprawiają jedynie, że maluch czuje się osamotniony i bezradny, bo nie jest zaspokojona jego fundamentalna potrzeba, czyli bliskość.

50% wymagań, 50% miłości

Wymagania, czyli zasady i miłość czyli akceptacja. Jedno bez drugiego nie może istnieć. Jeśli nie mamy bezwarunkowej miłości i akceptacji dla dziecka, to wymagania, jakie mu stawiamy nie spełnią swojej funkcji wychowawczej. Bezwarunkowa miłość rodziców do dziecka jest fundamentem, na którym opierają się wszelkie zasady, jakie chcemy wpoić dziecku – nie odwrotnie. Zasady, wymagania, wyzwania, jakie stawiamy dzieciom pobudzają je do rozwoju, kiedy są oparte na relacji, na bliskim związku rodziców z dziećmi.

Jeśli dziecko nie spełnia naszych oczekiwań, jeśli mamy problem z tzw. dyscypliną, wskazuje on na problem właściwy, czyli problem z mi-

łością i akceptacją. Najpierw więc powinniśmy przyjrzeć się temu, czy dziecko ma wystarczająco dużo miłości, a nie podkręcać śrubę wymagań. Nadmiar dyscypliny sprawia, że dziecko traci wewnętrzną motywację i wewnątrzsterowność. Jeśli dziecko nie spełnia naszych wymagań, trzeba je... bardziej kochać.

Nie oczekuj od dziecka tego, czego sam nie jesteś w stanie zrobić.

Nie wymagaj od dziecka więcej, niż od siebie.

Jeśli chcesz, żeby dziecko oderwało się od komputera, sam nie siedź z nosem w ekranie. Bo wtedy jesteśmy niewiarygodni.

Tylko co to znaczy bardziej kochać?

Czas i uwaga największym darem, jaki dzieci mogą od nas dostać to nasz czas i uwaga.

Ci, których kochamy są dla nas najważniejsi – ważniejsi od pracy, samochodu, pieniędzy, hobby, kariery, majątku, pasji. Nie znaczy to, że te inne elementy życia mamy lekceważyć. Chodzi o to, jak dzielimy swój czas i uwagę pomiędzy wszystko, co jest dla nas bardziej lub mniej ważne.

Najważniejsze doświadczenia, które budują poczucie wartości dziecka to sytuacje, kiedy któreś z rodziców zrezygnowało z czegoś ważnego dla siebie, by spełnić potrzebę dziecka. Nie chodzi tu o poświęcanie się, okupione poczuciem straty, lecz o dokonanie wyboru, w którym dziecko jest najważniejsze, wyboru pełnego miłości i radości dawania.

Chwile spędzane wspólnie z rodzicami są dla dzieci jednymi z ważniejszych w życiu. Nie chodzi tu jednak o wspólne oglądanie meczu – przed telewizorem tak naprawdę każdy jest sam na sam z akcją na ekranie. Chodzi o wspólne tworzenie, wspólne poznawanie, osiąganie jakiegoś celu. Kiedy razem budujemy karmnik dla ptaków, ubieramy choinkę, rozmawiamy o tym, co dla nas ważne, razem gotujemy posypując mąką podłogę w kuchni, albo razem rozkręcamy budzik, żeby sprawdzić, co jest w środku. Razem. Z równym zaangażowaniem i udziałem.

Nasz czas i uwaga, jakie dajemy dzieciom mówią im, ile są warte. Stąd dzieci dowiadują się nie tylko tego, ile warte są dla nas, ale też ile warte są w ogóle – jako ludzie, dla świata. Nasz czas i uwaga dla dzieci są fundamentem ich poczucia własnej wartości. Rób coś razem z dzieckiem, miej z nim jakieś wspólne tematy, wspólne zainteresowania.

Agata Żuk

COŚ DLA PRZEDSZKOLAKA

**Przedszkole
Samorządowe Nr 3**

Biuletyn Przedszkolne co nie
co jest dwumiesięcznikiem
przeznaczonym dla rodziców

**Redaktor:
Agata Żuk
Honorata Marjaniuk**

Jesienne Karty pracy 23

1. Policz elementy.

2. Połącz w pary.

www.pokolorujswiat.com

